

РЕШЕНИЕ

№ 664

гр. Русе, 17.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РУСЕ, IX НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на втори октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Ивайло Ас. Йорданов

при участието на секретаря Радостина Ил. Станчева
като разгледа докладваното от Ивайло Ас. Йорданов Административно наказателно дело № 20234520200989 по описа за 2023 година

Производството е по чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба на ЕТ „СЪРНЕЛА – ПЕТКО АНГЕЛОВ“, депозирана срещу електронен фиш № ***** за налагане на имуществена санкция за нарушение установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата, издаден от Агенция „Пътна инфраструктура“ град София, с което на жалбоподателя, на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3, вр. чл. 179, ал. 3б ЗДвП е наложена имуществена санкция в размер на 2500 лева, за нарушение по чл. 102, ал. 2 ЗДвП.

С жалбата се ангажират твърдения, че обжалвания електронен фиш е незаконосъобразен и неправилен, поради нарушения на материалния и процесуалния закон. В подкрепа на това твърдение се инвокират доводи, че електронният фиш е издаден след изтичане на срока по чл. 34, ал. 3 ЗАНН. На следващо място се развиват съображения, че електронният фиш е издаден поради нарушаване на процедурата, по която е ангажирана административнонаказателната отговорност на едноличния търговец, тъй като за нарушението по чл. 179, ал. 3б ЗДвП не е предвидена възможност да бъде издаван електронен фиш по чл. 189ж ЗДвП. На следващо място се посочва, че електронният фиш е незаконосъобразен и поради противоречието

му с материалната разпоредба на чл. 102, ал. 2 ЗДвП, тъй като едноличния търговец е изпълнил задълженията си във връзка с установяване на размера и заплащането на таксата по чл. 10, ал. 1, т. 2 ЗП, предвид това, че е сключил договор с доставчик на услуги за електронно събиране на такса за изминато разстояние и не са налице доказателства, че липсата на отчетени тол данни за движението на процесното ППС се дължи на причини, за които отговаря наказаното лице. На последно място се развиват съображения, че приложение следва да намери разпоредбата на чл. 189е, ал. 6а ЗДвП, на основание чл. 3, ал. 2 ЗАНН, тъй като настоящия случай попада в тази хипотеза.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован не изпраща представител.

Наказващият орган, чрез процесуалния си представител, заема становище за неоснователност и недоказаност на депозираната жалба и моли същата да бъде оставена без уважение като неоснователна и да бъде потвърден издадения електронен фиш като правилен и законосъобразен. В депозирано писмено становище, се излагат подробни доводи, за доказаност на нарушението и липса на допуснати съществени процесуални нарушения при издаването на електронния фиш. Развиват се съображения за неоснователност на ангажираните с жалбата твърдения. Моли се да бъде постановено решение, с което да бъде потвърден, издадения електронен фиш. Претендират се разноски.

Районна прокуратура - Русе, редовно призована, не изпраща представител.

По допустимостта на жалбата

Жалбата изхожда от активно процесуално легитимирано лице, адресат на издадения електронен фиш, депозирана е в преклузивния срок за обжалване и касае подлежащ на съдебен контрол електронен фиш, поради и което същата се явява процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество, досежно нейната основателност.

Съдът, след като обсъди ангажираните от страните фактически и правни доводи и извърши служебна проверка на обжалвания електронен фиш, съгласно изискванията на чл. 314 НПК, вр. чл. 84 ЗАНН, въз основа на събраните по делото доказателства, преценени поотделно и в тяхната взаимна връзка и зависимост, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

ОТ ФАКТИЧЕСКА СТРАНА:

На 27.03.2021г., в 11,13 часа, посредством електронна система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата, с устройство № 40341, представляващо елемент от електронна система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 ЗП, намиращо се на път I-5, км. 25+914, било установено, че пътно превозно средство влекач ДАФ 95 ХФ 430, с рег. № ****, с техническа допустима максимална маса 19200 и брой на оси 2, в състав с ремарке с общ брой оси 5, собственост на ЕТ „СЪРНЕЛА – ПЕТКО АНГЕЛОВ“ се е движило в община Иваново, път I-5, км. 25+914, с посока нарастващ километър, който път е включен в обхвата на платената пътна мрежа, без за посоченото ППС да е била заплатена пътна такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата, тъй като за посоченото ППС няма валидна маршрутна карта или валидна тол декларация за преминаването.

Във връзка с така установеното е бил издаден електронен фиш за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата № *****, с който на ЕТ „СЪРНЕЛА – ПЕТКО АНГЕЛОВ“, в качеството му на собственик/ползвател на посоченото ППС, на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3, вр. чл. 179, ал. 3б ЗДвП е наложена имуществена санкция в размер на 2500 лева, за нарушение по чл. 102, ал. 2 ЗДвП.

Изложената фактическа обстановка, съдът намира за безспорно установена и доказана от събраните в хода на производството писмени и веществени доказателства и доказателствени средства, прочетени и приобщени по реда на чл. 283 и чл. 284 НПК, приложим на основание чл. 84 ЗАНН.

Не са налице противоречия в информационните изявления, съдържащи се в приобщената по делото доказателствена съвкупност, които да налагат излагане на подробни мотиви, съгласно разпоредбата на чл. 305, ал. 3 НПК, приложима на основание чл. 84 ЗАНН, досежно това кои доказателствени средства съдът кредитира и кои отхвърля, тъй като всички доказателства се намират в корелативно единство и безспорно подкрепят приетите за осъществили се факти от обективната действителност, включени в предмета на доказване по настоящото дело, съгласно разпоредбата на чл. 102 НПК.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, съдът намира, че следва да бъдат изведени следните изводи

ОТ ПРАВНА СТРАНА:

Електронния фиш е издаден в съответствие с изискванията на чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП, от лице по чл. 167а ЗДвП, оправомощено да осъществява контрол във връзка със заплащането на съответните такси по закона за пътищата, по образца, утвърден от управителния съвет на Агенция „Пътна инфраструктура“ и съдържа изискуемите, съгласно чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП данни за: мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на пътното превозно средство, собственика или вписания ползвател, описание на нарушението, нарушените разпоредби, възможността за заплащане на таксата по чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата, размера на глобата, срока и начините за доброволното ѝ заплащане.

Съдът намира за неоснователни релевираните с жалбата доводи, касаещи допуснати съществени процесуални нарушения при издаването на електронния фиш.

Съдът намира за неоснователни твърденията, касаещи допуснато нарушение по чл. 34 ЗАНН.

Деянието, за което е ангажирана отговорността на жалбоподателя е извършено на 27.03.2021г. С обжалвания електронен фиш на жалбоподателя е наложено административно наказание „Имуществена санкция“. Съгласно чл. 11 ЗАНН, във връзка с обстоятелства, изключващи отговорността, приложение намират разпоредбите на НК. Доколкото ЗАНН не съдържа уредба, досежно въпросите, касаещи спиране и прекъсване на давността, като изключващо отговорността обстоятелство, то приложение следва да намери разпоредбата на чл. 81, ал. 3 НК, която урежда абсолютната давност, изключваща наказателното преследване. В този смисъл е задължителното за съдилищата разрешение, съдържащо се в Тълкувателно постановление № 1/27.02.2015 г. на ВАС и ВКС.

С оглед спецификата на електронните фишове, не могат механично да се приложат по аналогия разпоредбите касаещи сроковете предвидени в ЗАНН, за съставянето на АУАН и издаването на НП, в каквато насока са твърденията в жалбата.

Изрично в Тълкувателно постановление № 1/27.02.2015 г. на ВАС и

ВКС е посочено, че разпоредбата на чл. 11 от ЗАНН препраща към уредбата относно погасяване на наказателното преследване по давност в Наказателния кодекс, предвид липсата в чл. 34 ЗАНН на разпоредба, аналогична на разпоредбата на чл. 81, ал. 3 НК, уреждаща абсолютната давност, тази празнина се преодолява с приложението на чл. 81, ал. 3, във връзка с чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК, вр. чл. 11 ЗАНН. Отново в същото Тълкувателно постановление е прието, че давността, представлява обстоятелство, изключващо наказателната отговорност и при настъпване на давността по същество се стига до осуетяване на тази отговорност, а като краен резултат - до нейното погасяване.

Съгласно чл. 80, ал. 1, т. 5 НК обикновената давност е три години, а абсолютната 4 години и половина. Видно от датата на извършване на нарушението - 27.03.2021г., към настоящия момент не е изтекъл нито един от двата срока.

Съдът намира за неоснователни твърденията на процесуалния представител на жалбоподателя, касаещи неправилно ангажиране на отговорността му с електронен фиш

В настоящия случай нарушението е заснето от електронната система по [чл. 167а, ал. 3 от ЗП](#), поради което правилно и в съответствие със закона е издаван електронен фиш в отсъствието на контролен орган, със съдържанието по чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП.

Същият извод, че именно с издаване на електронен фиш, а не с наказателно постановление следва да се ангажира отговорността на нарушител за установено и заснето с електронната система по чл. 167а, ал. 3 ЗДвП нарушение по чл. 179, ал. 3б следва от буквалното тълкуване на разпоредбата на чл. 189ж, ал. 7 ЗДвП, която изрично регламентира санкционирането с електронен фиш на нарушение по [чл. 179, ал. 3](#) – 3б и приложението на разпоредбите именно за електронните фишове, касателно чл. 189, ал. 10 ЗДвП. Такъв извод следва и от разпоредбата на чл. 167а, ал. 2, т. 8 ЗДвП.

По изложените мотиви неоснователни са твърденията в жалбата, че при издаване на електронния фиш са допуснати съществени процесуални нарушения, имащи за последица неговата отмяна.

Няма спор, а и от всички приобщени в хода на производството доказателства и доказателствени средства, безспорно се установява, че на

посочените в електронния фиш дата и час, пътно превозно средство – пътно превозно средство влекач ДАФ 95 ХФ 430, с рег. № ****, с техническа допустима максимална маса 19200 и брой на оси 2, в състав с ремарке с общ брой оси 5, собственост на едноличния търговец се е движило в община Иваново, път I-5, км. 25+914, с посока нарастващ километър, който път е включен в обхвата на платената пътна мрежа, без за посоченото ППС да е била заплатена пътна такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата, тъй като за посоченото ППС няма валидна маршрутна карта или валидна тол декларация за преминаването.

Съгласно разпоредбата на чл. 102, ал. 2 ЗДвП, задължението да не допуска движението на пътно превозно средство по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, без да са изпълнени задълженията във връзка с установяване на размера и заплащане на съответната такса по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата според категорията на пътното превозно средство е на собственика/ползвателя, поради и което правилно е ангажирана отговорността на жалбоподателя, противно на твърденията възведени с жалбата в противна насока.

Касае се за ППС, по чл. 10б, ал. 3 от закона за пътищата, което е с обща технически допустима максимална маса над 3,5 тона.

Съгласно чл. 10, ал. 1 ЗП За преминаване по платената пътна мрежа се въвежда смесена система за таксуване на различните категории пътни превозни средства и такси на база време и на база изминатото разстояние, като в т. 2 е въведена такса за изминатото разстояние - тол такса за пътни превозни средства по чл. 10б, ал. 3; заплащането на която дава право на едно пътно превозно средство да измине разстояние между две точки от съответния път или пътен участък, като изминатото разстояние се изчислява въз основа на сбора на отделните тол сегменти, в които съответното пътно превозно средство е навлязло, а дължимите такси се определят въз основа на сбора на изчислените за съответните тол сегменти такси; таксата за изминатото разстояние се определя в зависимост от техническите характеристики на пътя или пътния участък, от изминатото разстояние, от категорията на пътното превозно средство, броя на осите и от екологичните му характеристики и се определя за всеки отделен път или пътен участък.

В настоящия случай от всички доказателства по делото безспорно се установява и доказва, че за посочените в електронния фиш дата, час и пътен

участък не е начислена и респективно заплатена дължимата тол такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата, по нито един от предвидените начини за определяне и заплащане на дължимите тол такси, а именно по реда на чл. 13, ал. 4 ЗП – чрез реално получени деклариращи тол данни, чрез лице по чл. 12, ал. 2 от Наредбата за условията, реда и правилата за изграждане и функциониране на смесена система за таксуване на различните категории пътни превозни средства на база време и на база изминато разстояние или чрез закупуване на еднократна маршрутна карта, даваща право на ползвателя на пътя да измине предварително заявено от него разстояние по определен маршрут, за съответното пътно превозно средство.

Наличието на сключен договор с лице по чл. 12, ал. 2 от Наредбата за условията, реда и правилата за изграждане и функциониране на смесена система за таксуване на различните категории пътни превозни средства на база време и на база изминато разстояние, в случая с „Интелигентни трафик системи“ АД не освобождава собственика на пътното превозно средство от задължението му по чл. 102, ал. 2 ЗДВП и не е основание за отпадане на административнонаказателната отговорност на същото, както се твърди с жалбата.

Видно от представените по делото писмо и разпечатка от „Диджитал смарт инфраструктура“ АД (лист 68 – 78 от делото), се установява, че бордовото устройство на пътното превозно средство, с рег. № **** не е предавало данни за формиране на тол декларации, както към момента на регистриране на нарушението – 27.03.2021г., в 11,13 часа, така и през целият ден и не е генерирало и предавало тол декларации в електронната система за отчитане на пътни такси, а такива данни са били предавани от четири други пътни превозни средства на същия превозвач, а именно пътни превозни средства с рег. № ****, *****, ***** и *****. Изрично е посочено, че не са установени обявени данни за техническа неизправност в системата за електронно отчитане на пътни такси в Р. България.

Същият извод следва и от представените от едноличния търговец Дневни разписки, които са за дата 25.03.2021г. и 28.03.2021г.

Доказателства, че системата е била изправна се съдържат и в приобщените по делото справки за наличие на установени нарушения и справка за преминали ППС през посочения тол сегмент (лист 83 и лист 84 от делото), от които се установява, че за дата 27.03.2021г. системата е отчитала,

както пътни превозни средства, за които е имало подадени тол декларации, така и такива, за които не е имало, което обосновава извод за правилното и коректно функциониране на електронната система.

Представено е становище от Агенция „Пътна структура“ от което е видно, че както за настоящия така и за предходен и следващ сегмент няма подадени тол декларации за процесното ППС, което напълно кореспондира с представената от „Диджитол смарт инфраструктура“ АД информация, което също доказва, че устройството е било изключено, не само в участъка на този тол сегмент, а за един значително по дълъг период от време.

В същия смисъл е и практиката на Административен съд – Русе, намерила израз в Решение № 320 от 28.10.2022г., постановено по КАНД № 310/2022г. и Решение № 349 от 16.11.2022г., постановено по КАНД № 365/2022г.

Съгласно разпоредбата на чл. 13, ал. 6 от Наредба за условията, реда и правилата за изграждане и функциониране на смесена система за таксуване на различните категории пътни превозни средства на база време и на база изминато разстояние, в случай че дадено бордово устройство преустанови подаването на данни, съответният собственик или ползвател на пътното превозно средство е длъжен незабавно да уведоми доставчика на услугата по електронно събиране на такса за изминато разстояние, с който има сключен договор, като в противен случай се прилага чл. 11, ал. 2, съгласно която разпоредба при определяне размера на дължимите тол такси, в случаите на установено ползване, когато не е възможно да се установи действително изминатото разстояние поради причини, които не се дължат на техническа неизправност на поддържаната от Агенция "Пътна инфраструктура" Електронна система за събиране на тол такси, и в случай че не се заплати такса по чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата за съответната категория пътно превозно средство, се приема, че съответното пътно превозно средство е изминало разстояние, съответстващо на най-дългата отсечка между две точки от платената пътна мрежа, определена по най-прекия маршрут по протежението на платената пътна мрежа, в който случай ползвателят заплаща максимална такса по чл. 10б, ал. 5 от Закона за пътищата, в размера, определен в тарифата по чл. 10, ал. 6 от Закона за пътищата.

По делото липсват доказателства доставчика да е уведомяван, че устройството е преустановило подаването на данни, а напротив има изрично

становище на доставчика в обратната насока.

По гореизложените мотиви неоснователни са доводите в жалбата, че липсват доказателства, че причината за неотчитане на тол данните се дължи на техническа неизправност.

На последно място неоснователни и без опора в закона са релевираните в жалбата доводи, че приложение следва да намери разпоредбата на чл. 189е, ал. 6а ЗДвП, на основание чл. 3, ал. 2 ЗАНН.

Съгласно цитираната разпоредба не се образува административнонаказателно производство, а образуването се прекратява при извършена корекция съгласно чл. 10а, ал. 3б, както и в случаите по чл. 10б, ал. 7 и 9 от Закона за пътищата. Чл. 10а, ал. 3б касае допусната техническа грешка, при издаване на винетка и същата е неотносима към настоящия случай, а относимата разпоредбата чл. 10б, ал. 7 ЗДвП влиза в сила от 01.01.2024г., поради и което същата не може да намери приложение, тъй като към настоящия момент не е част от действащото право. Отделно от това, разпоредбата на чл. 3, ал. 2 ЗАНН важи за промени, касаещи материалноправни разпоредби, а нормата на чл. 189е, ал. 6а ЗДвП по своя характер е процесуално правна и като такава същата има действие само за в бъдеще.

Не се касае за малозначителност на деянието по смисъла на чл. 9, ал. 2 НК, приложим на основание чл. 11 ЗАНН или до маловажен случай на нарушение, за което да намери приложение чл. 28 ЗАНН, на основание чл. 3, ал. 2 ЗАНН, тъй като деянието не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност от обичайните нарушения от същия вид и не се установиха многобройни или едно, но изключително смекчаващо отговорността обстоятелство, което да обосновава извод, че извършеното нарушение представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с нарушенията от този вид, а напротив. От доказателствата по делото се установява, че в случая изобщо няма заплатена тол такса за целият ден, както и няма маршрутна карта и не се касае само и единствено за незаплащане на тол такса за посочения сегмент, поради и което не може да бъде споделена тезата на процесуалния представител на жалбоподателя, че се касае за маловажен случай.

По гореизложените мотиви и при липса на основания за отмяна или изменение на електронния фиш, същият следва да бъде потвърден.

С оглед изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 3 АПК вр. чл.63д, ал. 1 и ал. 4 ЗАНН в полза на наказващия орган следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение, в размер на 150 лева, съгласно чл.63д, ал. 5 ЗАНН и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл. 63, ал. 2, т. 5, вр. ал. 9, вр. чл. 58д, т. 4 ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА електронен фиш № ***** за налагане на имуществена санкция за нарушение установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата, издаден от Агенция „Пътна инфраструктура“ град София, с който на **ЕТ „СЪРНЕЛА – ПЕТКО АНГЕЛОВ“**, ЕИК: 020828878, със седалище и адрес на управление град Хасково, ул. „Брезник“ № 1, на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3, вр. чл. 179, ал. 3б ЗДвП е наложена имуществена санкция в размер на **2500 (две хиляди и петстотин) лева**, за нарушение по чл. 102, ал. 2 ЗДвП.

ОСЪЖДА **ЕТ „СЪРНЕЛА – ПЕТКО АНГЕЛОВ“**, ЕИК: 020828878, със седалище и адрес на управление град Хасково, ул. „Брезник“ № 1 **ДА ЗАПЛАТИ** на **АГЕНЦИЯ „ПЪТНА ИНФРАСТРУКТУРА“** към Министерство на регионалното развитие и благоустройството, на основание чл. 143, ал. 3 АПК вр. чл.63д, ал. 1 и ал. 4 ЗАНН, **СУМАТА** в размер **150 (сто и петдесет) лева**, представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд - Русе в 14-дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Русе: _____